

Ja polle siis ka imme,
Kui lahnad petja nimme,
Mis wargusega laanud,
Siis on so auu keik laanud!!

Kiwwi saar.

Some merre lahhes seisab üks saar, mis suurde kiwwidega kaetud on. Ühtegi ellawat hinge ei olle sealt saare pealt leida, muud kui mõnni rohukõrreke, mis kiwwide wahhelt waewaga ennast ülesaeanud.

Mitme aastade eest taggasi, läks üks laew seal randa, nenda et kõik se laewa täis laenede roaks sai. Matrused katsusid ennast weel ühhe suure padiga merre hāddast peāsta ja maale sõuda; said agga ühhest surest lainest ümber wiisatud ja merrepõhja maetud. Kaptein üksi peāsis omma abikasa, laste ja ühhe jau omma warrandusega, laua tükkide peal elluga selle tühja kiwwi saare peale, kust ta

mõnne mõdaminneja laewaga lootis jälle är-rapeāswat.

Agga ilma asjata olli nende waeste õnnetumate otus ja lotus! Mitte ühte ainust laewa ei laanud sealt mõda, ja ilmaasjata olli keik nende hādda appikarjumine ja peāsmine, sest hirmsast nālja surmast! Proua ja lapsed nõrkisid pea nālja kätte ārra; agga kes jõuab selle waese õnnetuma isä kurbdust ja süddamewallu ülesse panna, mis ta neid mahhamattes tundis? olgu se rākimata! — Siis panni ta ka selle rahhawarranduse, mis ta enesega laewa pealt liggi olli wõtnud ja mis temmal nüüd üsna ilmaasjata, näitis ollewad, ühhe kiwwi alla ja kirjutas sellesamma peale kriidiga omma õnnetust lühhidelt üles, kus ta ka sedda palus, et temma rahha waestele ārrajaggada ja temma ommakside hingede eest palluda.

Kaua aega pārrast sedda, leidsid kallamehed selle õnnetuma mehhe surnu kehha sealt tühja saare pealt, kelle pea kiwwi peale toetatud ja kus peal ka üks poolkustunud kirri